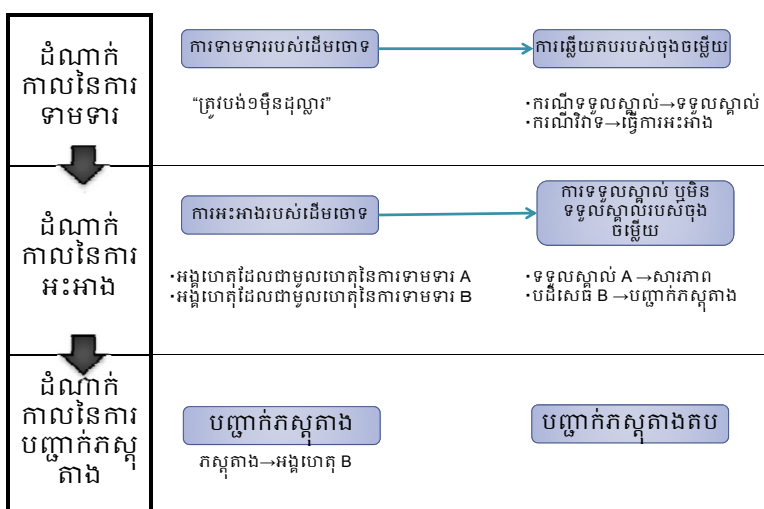

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវច្បាប់ទូទៅ
នាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
សាស្ត្រាចារ្យ Kai Yuji

ដំណាក់កាលបីនៃបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

1. ដំណាក់កាលនៃការទាមទារ

ការទាមទាររបស់ដើមចោទ

ការឆ្លើយតបរបស់ចុងចម្លើយ

o គោលគំនិតនៃការទាមទារ :

- “ចុងចម្លើយត្រូវបង់ប្រាក់១ម៉ឺនដុល្លារទៅឱ្យដើមចោទ”

o ការបោះបង់នូវការទាមទារ (មាត្រា221)

- បញ្ចប់បណ្តឹង
- អានុភាពដូចគ្នានឹងសាលក្រម (មាត្រា222)

o វិវាទ

- ទាមទារឱ្យច្រានចោលនូវការទាមទារ

o ទទួលស្គាល់នូវការទាមទារ(មាត្រា221)

- បញ្ចប់បណ្តឹង
- អានុភាពដូចគ្នានឹងសាលក្រម (មាត្រា222)

1. ដំណាក់កាលនៃការទាមទារ

ការទាមទាររបស់ដើមចោទ

•Ex) ឱ្យសងប្រាក់កម្ចី១ម៉ឺនដុល្លារ។

•គោលគំនិតនៃការទាមទារ :

- “ចុងចម្លើយត្រូវបង់១ម៉ឺនដុល្លារចំពោះដើមចោទ”
- នេះគឺជាការបង្ហាញអំពីសាលក្រមដែលទាមទារ

1. ដំណាក់កាលនៃការទាមទារ

ការទាមទាររបស់ដើមចោទ

- កម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង : សិទ្ធិដែលជាមូលដ្ឋាននៃការទាមទារ
 - “សិទ្ធិទាមទារឱ្យសងប្រាក់កម្ចីដោយផ្អែកលើកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ”
- កម្មវត្ថុនៃការជំនុំជម្រះត្រូវបានកំណត់។
 - បញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់លាស់ថា តើតុលាការត្រូវធ្វើការជំនុំជម្រះអំពីអ្វី។
 - បញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់លាស់ថា តើចុងចម្លើយត្រូវការពារចំពោះអ្វី។

1. ដំណាក់កាលនៃការទាមទារ

ការទាមទាររបស់ដើមចោទ

- កម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង ត្រូវបានកំណត់តាមរយៈគោលគំនិតនៃការទាមទារ និង មូលហេតុនៃការទាមទារដែលមានសរសេរនៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង។
- នៅជប៉ុន គេគិតថា នៅវគ្គចុងក្រោយនៃពាក្យបណ្តឹង ត្រូវបង្ហាញឱ្យច្បាស់លាស់អំពីកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងតាមរយៈការសរសេរថា “ហេតុនេះហើយ”។
 - “ហេតុនេះហើយ ចុងចម្លើយត្រូវបង់ប្រាក់១ម៉ឺនដុល្លារចំពោះដើមចោទ ដោយផ្អែកលើសិទ្ធិទាមទារឱ្យសងប្រាក់កម្ចី ដោយផ្អែកលើកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ”។

1. ដំណាក់កាលនៃការទាមទារ

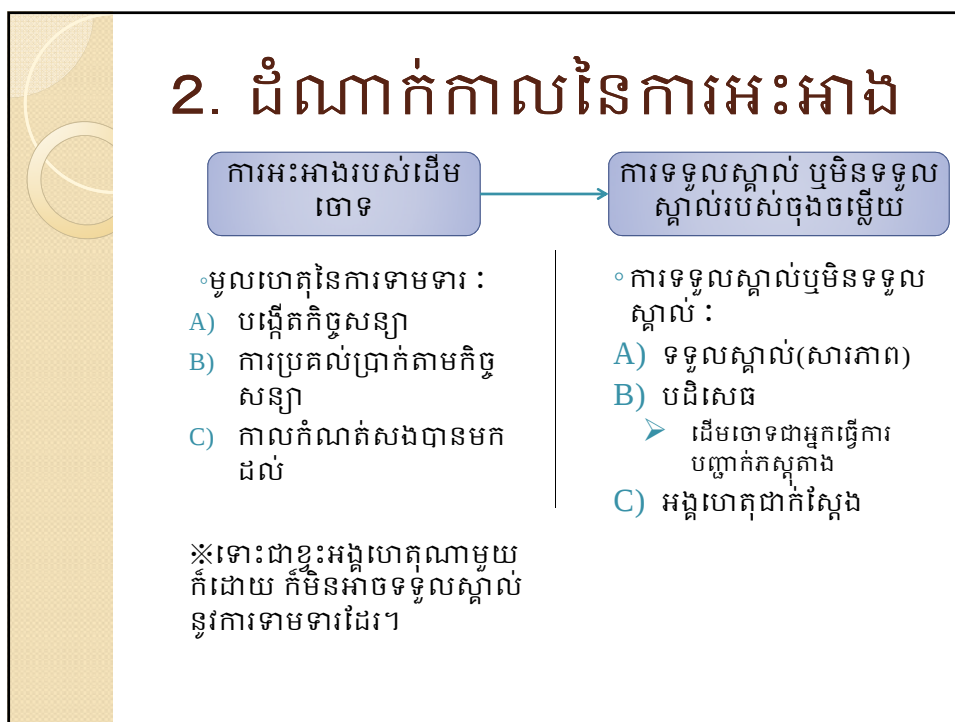
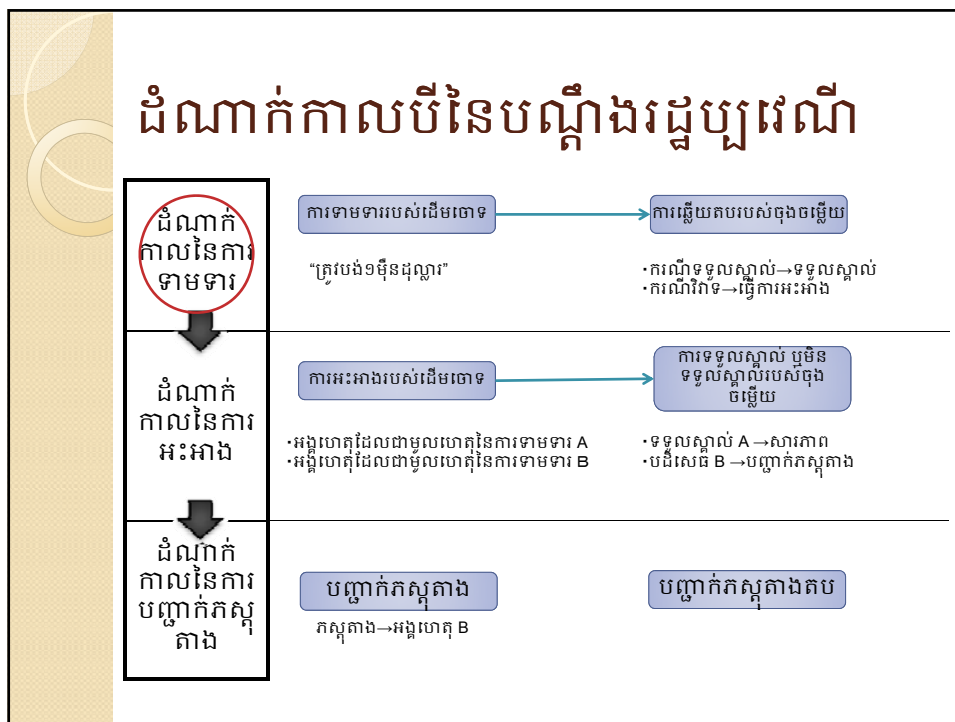
ការទាមទាររបស់ដើមចោទ

- ដើម្បីប្តូរកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង ចាំបាច់ត្រូវប្តូរបណ្តឹង (មាត្រា 84)
- អាជ្ញាអស់ជំនុំនៃសាលក្រម នឹងកើតមានឡើង ចំពោះអត្ថិភាព ឬ នត្ថិភាពនៃសិទ្ធិដែលជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង (មាត្រា 194)

1. ដំណាក់កាលនៃការទាមទារ

ការទាមទាររបស់ដើមចោទ

- វិសាលភាពនៃការជំនុំជម្រះ ត្រូវបានកំរិតដោយ ខ្លឹមសារក្នុងពាក្យបណ្តឹងដែលកំណត់ដោយដើមចោទ។
- មាត្រា 182 (ចំណុចដែលត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយសាលក្រម)
2 តុលាការមិនអាចចេញសាលក្រមចំពោះចំណុចណា ដែលភាគីមិនបានសុំឡើយ។

2. ដំណាក់កាលនៃការអះអាង

ការអះអាងរបស់ដើមចោទ

•Ex) ចូរសងប្រាក់កម្ចី១ម៉ឺនដុល្លារ

មាត្រា578 (និយមន័យនៃការខ្ចីបរិភោគ)

ការខ្ចីបរិភោគ សំដៅទៅលើកិច្ចសន្យាមួយ ដែលភាគីម្ខាង ហៅថាអ្នកឱ្យខ្ចី មានករណីយកិច្ចប្រគល់ការប្រើប្រាស់ដោយសេរី នូវប្រាក់ស្បៀងអាហារ ស្រូវ ឬ វត្ថុជំនួសផ្សេងទៀត ក្នុងអំឡុងពេលដែលមានកំណត់ឱ្យទៅភាគីម្ខាងទៀត ហៅថាអ្នកខ្ចី ហើយនៅក្រោយពេលដែលអំឡុងពេលនោះបានកន្លងផុត អ្នកខ្ចី មានករណីយកិច្ចសងទៅឱ្យអ្នកឱ្យខ្ចីវិញ នូវវត្ថុដែលមានប្រភេទ គុណភាព និង ចំនួន ស្មើគ្នានឹងវត្ថុដែលបានទទួលពីអ្នកឱ្យខ្ចីនោះ ។

មាត្រា591 (ករណីយកិច្ចត្រូវសងប្រាក់ដើម និង បង់ការប្រាក់របស់អ្នកខ្ចី)

(1) អ្នកខ្ចី មានករណីយកិច្ចត្រូវសងទៅអ្នកឱ្យខ្ចី នូវវត្ថុដែលមានប្រភេទ គុណភាព និង ចំនួន ស្មើគ្នានឹងវត្ថុដែលបានទទួលការប្រគល់ នៅថ្ងៃដែលត្រូវសង ។

2. ដំណាក់កាលនៃការអះអាង

ការអះអាងរបស់ដើមចោទ

•មូលហេតុនៃការទាមទារ គឺជា :

- អង្គហេតុចាំបាច់យ៉ាងតិចបំផុត ដើម្បីឱ្យសិទ្ធិ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង កើតមានឡើង

•អង្គហេតុ ភាគីធ្វើការអះអាង

•ច្បាប់ តុលាការអនុវត្តច្បាប់

•អានុភាព ការកើតឡើងនៃសិទ្ធិ

2. ដំណាក់កាលនៃការអះអាង

• អង្គហេតុ (មូលហេតុនៃការទាមទារ) :

- A) ការបង្កើតកិច្ចសន្យា
- B) ការប្រគល់ប្រាក់តាមកិច្ចសន្យា
- C) កាលកំណត់សងបានមកដល់

• ច្បាប់

- មាត្រា 578 (និយមន័យនៃការខ្ចីបរិភោគ)
ការខ្ចីបរិភោគ សំដៅ
- មាត្រា 591 (ករណីយកិច្ចត្រូវសងប្រាក់ដើម និង បង់ការប្រាក់របស់អ្នកខ្ចី)
(1) អ្នកខ្ចី មានករណីយកិច្ចត្រូវសងទៅអ្នកឱ្យខ្ចី នូវវត្ថុដែលមានប្រភេទ គុណភាព និង ចំនួន ស្មើគ្នានឹងវត្ថុដែលបានទទួលការប្រគល់ នៅថ្ងៃដែលត្រូវសង ។

• អានុភាព : សិទ្ធិទាមទារឱ្យសងប្រាក់កម្ចី

2. ដំណាក់កាលនៃការអះអាង

ការអះអាងរបស់ដើមចោទ

• មូលហេតុនៃការទាមទារ :

- A) ការបង្កើតកិច្ចសន្យា
- B) ការប្រគល់ប្រាក់តាមកិច្ចសន្យា
- C) កាលកំណត់សងបានមកដល់

- មាត្រា 95 (អង្គហេតុដែលអាចយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃសាលក្រម)
តុលាការមិនអាចយកអង្គហេតុណា ដែលភាគីណាមួយមិនបានអះអាង មកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃសាលក្រមបានឡើយ ។

※ បើសិនជាដើមចោទមិនបានអះអាងនូវអង្គហេតុ A, B, C ទេ មិនត្រូវយកអង្គហេតុនោះមកធ្វើការវិនិច្ឆ័យទេ ហើយត្រូវប្រានចោលនូវការទាមទារ។

→ ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការអះអាង

2. ដំណាក់កាលនៃការអះអាង

- ការទទួលស្គាល់ ឬមិនទទួលស្គាល់របស់ចុងចម្លើយ :

A) បង្កើតកិច្ចសន្យា → ទទួលស្គាល់

B) ប្រគល់ប្រាក់តាមកិច្ចសន្យា → មិនទទួលស្គាល់

C) កាលកំណត់បង់បានមកដល់ → អង្គហេតុជាក់ស្តែង

ការទទួលស្គាល់ ឬ
មិនទទួលស្គាល់របស់
ចុងចម្លើយ

2. ដំណាក់កាលនៃការអះអាង

※ស្តីពីអង្គហេតុដែលជាមូលហេតុនៃការទាមទារ ចុងចម្លើយត្រូវឆ្លើយ
“ទទួលស្គាល់” ឬ “មិនទទួលស្គាល់” ឬ “មិនដឹង” លើកលែងតែចំពោះ
អង្គហេតុជាក់ស្តែង។

※ក្នុងករណីដែលមិនឆ្លើយអ្វីទាំងអស់ ត្រូវចាត់ទុកថា បានសារភាព។

មាត្រា ៩៦ ការចាត់ទុកថាបានសារភាព

១- ក្នុងករណីដែលភាគីមិនបានបង្ហាញច្បាស់លាស់ នូវឆន្ទៈតវ៉ាអំពីអង្គហេតុ
ដែលភាគីម្ខាងទៀតបានអះអាង នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុ
ផល និង ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ទេ ភាគីនោះត្រូវបានចាត់ទុកថា
បាន សារភាពអំពីអង្គហេតុនោះ ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្ត
ឡើយ ចំពោះករណីដែលតុលាការគិតពិចារណាអំពីដំណើរការ និង ខ្លឹមសារ
នៃរឿងក្តី ហើយយល់ឃើញថា ភាគីនោះបានតវ៉ាអំពីអង្គហេតុ ។

២- ក្នុងករណីដែលភាគីធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ថា ខ្លួនមិនដឹងអំពីអង្គហេតុដែលភា
គីម្ខាងទៀតបានអះអាង ភាគីនោះត្រូវបានសន្មតថា បានតវ៉ាអំពីអង្គហេតុ
នោះ ។

ការទទួលស្គាល់ ឬ
មិនទទួលស្គាល់របស់
ចុងចម្លើយ

2. ដំណាក់កាលនៃការអះអាង

ការទទួលស្គាល់ ឬ
មិនទទួលស្គាល់របស់
ចុងចម្លើយ

• ការទទួលស្គាល់ ឬមិនទទួលស្គាល់របស់ចុងចម្លើយ :

- A) ទទួលស្គាល់(សារភាព)
- C) អង្គហេតុជាក់ស្តែង

មាត្រា123 (គោលការណ៍សម្រេចសេចក្តីដោយភស្តុតាង)

2 អង្គហេតុដែលភាគីបានសារភាពនៅចំពោះមុខតុលាការ និង អង្គហេតុដែលតុលាការយល់ឃើញថា មានភាពជាក់ស្តែង តុលាការពុំចាំបាច់ទទួលស្គាល់អង្គហេតុនោះដោយផ្អែកលើភស្តុតាងទេ ។

※តុលាការមិនអាចធ្វើការទទួលស្គាល់នូវអង្គហេតុផ្សេងពីការសារភាពបានទេ ដូច្នេះ មិនចាំបាច់ធ្វើការបញ្ជាក់ដោយភស្តុតាងឡើយ។

2. ដំណាក់កាលនៃការអះអាង

ការទទួលស្គាល់ ឬ
មិនទទួលស្គាល់របស់
ចុងចម្លើយ

• ការសារភាពតាមផ្លូវតុលាការ : គឺជាការធ្វើសេចក្តីថ្លែងការទទួលស្គាល់នូវអង្គហេតុដែលអះអាងដោយភាគីម្ខាងទៀត ហើយដែលធ្វើឱ្យបាត់បង់ផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួន

- a. មិនចាំបាច់បញ្ជាក់ភស្តុតាង(មាត្រា123 កថាខ័ណ្ឌទី2)
- b. ចងតុលាការ
- c. ការដកការសារភាព ត្រូវបានកម្រិត(មាត្រា123 កថាខ័ណ្ឌទី3)

មាត្រា123 (គោលការណ៍សម្រេចសេចក្តីដោយភស្តុតាង)

2 អង្គហេតុដែលភាគីបានសារភាពនៅចំពោះមុខតុលាការ និង អង្គហេតុដែលតុលាការយល់ឃើញថា មានភាពជាក់ស្តែង តុលាការពុំចាំបាច់ទទួលស្គាល់អង្គហេតុនោះដោយផ្អែកលើភស្តុតាងទេ ។

3 ភាគីអាចដកសេចក្តីសារភាពបាន ក្នុងករណីដូចខាងក្រោមនេះ ៖

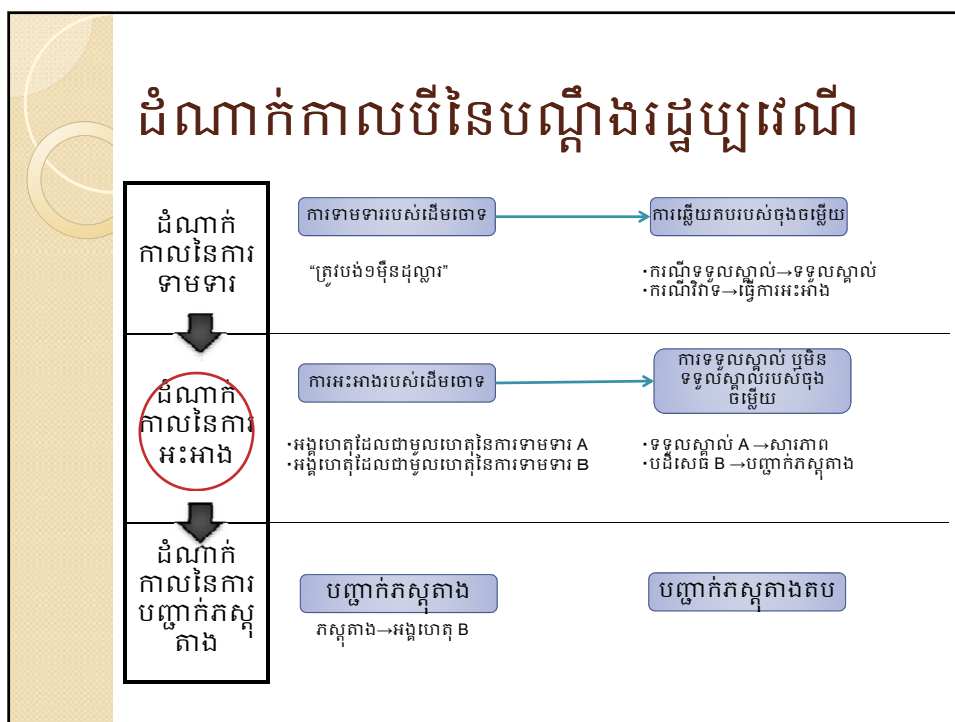
- ក- ភាគីម្ខាងទៀតពុំតវ៉ា ។
- ខ- ការសារភាពនោះ ផ្ទុយនឹងការពិត ដោយភាន់ច្រឡំ ។
- គ- ការសារភាពនេះបណ្តាលមកពីសកម្មភាពបទល្មើសរបស់អ្នកដទៃ ។

2. ដំណាក់កាលនៃការអះអាង

- ការទទួលស្គាល់ ឬមិនទទួលស្គាល់របស់ចុងចម្លើយ :
- B) មិនទទួលស្គាល់

※ស្តីពីអង្គហេតុដែលមានវិវាទ (ចំណុចវិវាទ)
តុលាការត្រូវធ្វើការវិនិច្ឆ័យថា ទទួលស្គាល់ ឬមិនទទួលស្គាល់នូវអង្គហេតុនោះ។

ការទទួលស្គាល់ ឬ
មិនទទួលស្គាល់របស់
ចុងចម្លើយ

3. ដំណាក់កាលនៃការបញ្ជាក់ភស្តុតាង

- ចំណុចវិវាទ : ការប្រគល់ប្រាក់តាមកិច្ចសន្យា
- ស្តីពីអង្គហេតុដែលមានវិវាទ តុលាការត្រូវធ្វើការវិនិច្ឆ័យដោយផ្អែកលើភស្តុតាង។

មាត្រា 123 (គោលការណ៍សម្រេចសេចក្តីដោយភស្តុតាង)

- 1 តុលាការត្រូវទទួលស្គាល់អង្គហេតុដោយផ្អែកលើភស្តុតាងជាមូលដ្ឋាន ។

3. ដំណាក់កាលនៃការបញ្ជាក់ភស្តុតាង

- គោលការណ៍នៃជំនឿទុកចិត្តដោយសេរី : ចៅក្រមអាចធ្វើការទទួលស្គាល់នូវអង្គហេតុ តាមការវាយតម្លៃដោយសេរីរបស់ខ្លួនបាន។
 - មាត្រា 184 (គោលការណ៍ជំនឿទុកចិត្តដោយសេរី)
 - ក្នុងការចេញសាលក្រម តុលាការត្រូវវិនិច្ឆ័យទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់ថា ការអះអាងអំពីអង្គហេតុ មានពិត ឬមិនមានដោយគិតពិចារណាយ៉ាងហ្មត់ចត់នូវលទ្ធផលនៃការពិនិត្យភស្តុតាង និង ដំណើរការនិងខ្លឹមសារនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ តាមជំនឿទុកចិត្តដោយសេរីរបស់ខ្លួន ។
- ធ្វើការវិនិច្ឆ័យតាមរូបមន្តនៃបទពិសោធន៍ (ចំណេះដឹង ឬ រូបមន្តបានមកពីការពិសោធន៍)
 - Ex) តាមធម្មតា បើសិនជាមិនបានទទួលប្រាក់ទេ គេមិនដែលចេញវិក័យប័ត្រឱ្យទេ។

3. ដំណាក់កាលនៃការបញ្ជាក់ភស្តុតាង

- ជាគោលការណ៍ ភស្តុតាងត្រូវដាក់ដោយភាគី
- បើសិនជាមានការចាំបាច់ តុលាការអាចធ្វើការពិនិត្យភស្តុតាងដោយឆន្ទានុសិទ្ធិបាន។
 - មាត្រា 124 (ការពិនិត្យភស្តុតាង)
 - 1. ការពិនិត្យភស្តុតាង ត្រូវធ្វើឡើងតាមការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យរបស់ភាគី ។
 - 2. ប្រសិនបើតុលាការពុំអាចសម្រេចថា ត្រូវទទួលស្គាល់ ឬមិនទទួលស្គាល់នូវការអះអាងអំពីអង្គហេតុ ដោយភស្តុតាងដែលគួរភាគីបានស្នើសុំឱ្យពិនិត្យ ឬ បើយល់ឃើញថា មានការចាំបាច់ផ្សេងទៀត នោះតុលាការអាចធ្វើការពិនិត្យភស្តុតាង ដោយឆន្ទានុសិទ្ធិបាន ។

3. ដំណាក់កាលនៃការបញ្ជាក់ភស្តុតាង

- ចំណុចវិវាទ : ការប្រគល់ប្រាក់តាមកិច្ចសន្យា
- ក្នុងករណីដែលមិនអាចទទួលស្គាល់នូវអង្គហេតុនេះដោយភស្តុតាងបានទេ មិនអាចទទួលស្គាល់នូវការទាមទាររបស់ដើមចោទបានឡើយ។
 - ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការពិនិត្យភស្តុតាង

3. ដំណាក់កាលនៃការបញ្ជាក់ភស្តុតាង

• ភស្តុតាង

- ↓ A) មិនចាំបាច់ (មានការសារភាព)
- B) វិក័យប័ត្រ ជាដើម
- ↓ C) មិនចាំបាច់ (អង្គហេតុជាក់ស្តែង)

• រូបមន្តនៃបទពិសោធន៍

- ↓ B) តាមធម្មតា បើសិនជាមិនបានទទួលប្រាក់ទេ គេមិនដែលចេញវិក័យប័ត្រឡើយទេ។

• អង្គហេតុ (មូលហេតុនៃការទាមទារ)

- A) ការបង្កើតកិច្ចសន្យា
- B) ការប្រគល់ប្រាក់តាមកិច្ចសន្យា
- C) កាលកំណត់សងបានមកដល់

3. ដំណាក់កាលនៃការបញ្ជាក់ភស្តុតាង

• ភស្តុតាង

- ↓ A) មិនចាំបាច់ (មានការសារភាព)
- B) វិក័យប័ត្រ ជាដើម
- ↓ C) មិនចាំបាច់ (អង្គហេតុជាក់ស្តែង)

• រូបមន្តនៃបទពិសោធន៍

- ↓ B) បើសិនជាមិនបានទទួលប្រាក់ទេ គេមិនដែលចេញវិក័យប័ត្រឡើយទេ។

• អង្គហេតុ (មូលហេតុនៃការទាមទារ)

- ↓ A) ការបង្កើតកិច្ចសន្យា
- B) ការប្រគល់ប្រាក់តាមកិច្ចសន្យា
- ↓ C) កាលកំណត់សងបានមកដល់

• ច្បាប់

- ↓ ◦ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា 578, មាត្រា 591

• អានុភាព : សិទ្ធិទាមទារឱ្យសងប្រាក់កម្ចី

